

Sygn. akt: I C 57/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tadeusz Trojanowski
Protokolant:	Tomasz Chmiel

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2021 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa J. D.

przeciwko D. K.

o zapłatę

- utrzymuje w całości w mocy nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym (z weksla) z dnia 14 lipca 2017 roku wydany w sprawie sygn. akt I Nc 164/17;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 9.000 (dziewięć tysięcy 00/100) złotych tytułem zwrotu dalszych kosztów procesu.

SSO Tadeusz Trojanowski

I C 57/20

UZASADNIENIE

Powód wnosił o zasądzenie od pozwanej kwoty 500.000 zł ze wskazanymi odsetkami -z weksla. Do pozwu dołączono weksel (k.18), oświadczenie pozwanej z 8 listopada 2016 roku, iż zobowiązuje się ona do pokrycia w całości szkody w związku prowadzeniem spraw powoda i uznaje dług na kwotę 636.744,01 zł oraz wydruk zobowiązań na kwotę 636.744,01 zł.

W zarzutach od wydanego nakazu (k.38, k.47) pozwana podała, że weksel in blanco oraz oświadczenie z 8 listopada 2016 roku zostały przez nią podpisane pod przymusem groźby wyrzucenia z mieszkania; ponadto podała że nie ponosi odpowiedzialności za zadłużenie powoda bo to on podejmował wszystkie istotne decyzje związane z jego działalnością gospodarczą.

Sąd ustalił co następuje.

Pozwana własnoręcznie wypisała i podpisała blankiet wekslowy jako wystawca (k.13, zeznania powoda). Deklaracji wekslowej nie sporządzono, gdyż – wbrew twierdzeniom pozwanej- weksel był wekslem zupełnym a nie wekslem

in blanco. Pozwana nie zaspokoila wszystkich naleznosci wynikajacych z weksla. Pozwana byla wzywana do zaplaty weksla przed wniesieniem sprawy do sadu.

Strony byly malzenstwem, w 2017 roku nastapil rozwod. Po rozwodzie pozwana zmienila nazwisko na D. K.. Powod prowadzil jednoosobowo dzialalnosc gospodarcza jako (...) J. D. w Z.. Pozwana byla jego pelnomocnikiem w tej dzialalnosci. Zaciagala zobowiazania w imieniu firmy (...), uzywala pieczatki firmowej (...).

Pozwana w firmie (...) zajmowala sie cala dokumentacja a powod skupil sie na produkcji. O dokonywanych przelewach (dołączonych do pisma z k.161) nie mial wiedzy. Pozwana miala dostep do rachunku firmy, powod nie weryfikowal odbioru gotowki mial zaufanie do zony; pozwana pobierala pieniadze ze sprzedazy.

W 2016 roku ksiegowy powoda S. N. poinformowal powoda o nieprawidlowosciach w rozliczeniach, bylo duzo nierozliczonych faktur. Ksiegowy doszedl do wniosku, ze z firmy zostaly wyprowadzone pieniadze; na stanie magazynowym byly duze ilosci miesa i drobiu. Bylo to technicznie niemozliwe, aby taka ilosc kurczakow i miesa przechowywac w magazynie. Z uwagi na specyfike produkcji firm powoda mieso w magazynie u powoda moze byc maksymalnie piec dni a zywy kurczak przez jeden dzien. W ubojni kurczaki trzeba od razu zabic a mieso sprzedac; w dokumentacji stany magazynowe ciagnely sie od roku. Powod rozmawial z zona na temat nierozliczonych faktur, pozwana twierdzila, ze zadluzenia wiazu sie z tym, ze inne zaklady zalegaja z uregulowaniem zobowiazan, co okazalo sie nieprawda. Pozwana mowila, ze wszystko powyjasnia i zaproponowala, ze jesli powod ma obawy to ona mu podpisze weksel.

Po tej rozmowie pozwana zostala powolana na prezesa (...) Sp.zo.o. - drugiej firmy powoda- obie firmy (...) oraz (...) wspolpracowaly ze soba- zeby wszystko moc powyjasniac, chodzilo o te nieprawidlowosci w dokumentach, pozwana twierdzila ze nie bedac we wladzach spolki nie moze powyjasniac wyzej opisanych spraw.

Powod nie wiedzial, ze pozwana polecila ksiegowej aby nie wyksiegowywac faktur, ktore nie zostaly zaplacone. Pozostaly nierozliczone faktury z hodowcami. Pozwana twierdzila: „pieniadze sa, tylko musi to wyjasnic”. Pozwana mimo zostania prezesem w spolce, nie wyjasnila powstania dlugow. Wierzyciele powoda wystepowali do sadu i uzyskiwali tytuly egzekucyjne o czym powod nie wiedzial gdz pozwana przejmowala korespondencje; o sprawach sadowych powod dowiedzial sie gdz orzeczenia sadowe juz sie uprawomocnily. Czesc zadluzen jest splacanych, sa sprawy komornicze; powod zaciagnal kredyt by splacac wierzycieli. Wykaz zaleglosci zawiera zestawienie z 8 listopada 2016 roku.

Mieszkanie w R. przy ul. (...) zajmowane przez strony do czasu ich rozstania formalnie bylo wlasnoscia firmy (...) nalezacej do powoda. Powod gospodarczo wspolpracowal z zona do 2016 roku. W roku 2013 strony przejely (...) od rodzicow powoda. W latach 2013-2016 o wydatkach rodziny (stron i dziecka stron) decydowala pozwana, to ona prowadzila gospodarke finansowa, miesieczny budzet z tamtego okresu to ok. cztery tysiace zlotych. Z dniem 1.11.2016 roku powod zawarl z zona umowe najmu mieszkania. Pozwana dobrowolnie opuscila mieszkanie. Gdz zona powoda w toku sprawy rozwodowej stron opuscila mieszkanie-w lutym 2017 roku(k.40)- zamieszkal tam powod.

Weksel zostal wypelniony i podpisany przez pozwana w pazdzierniku 2016 roku w mieszkaniu stron, bez przymusu i grozby ze strony powoda. Z pierwszych obliczen ksiegowego wynika, ze brakujaca kwota wynosi okolo pol miliona zlotych, dlatego na taka kwote wypelniono weksel. Po dokladniejszych obliczeniach uzyskano wyzsza kwote, dlatego powod zwroutil sie do pozwanej o podpisanie kolejnego dokumentu. Druk oswiadczenia z daty 8 listopada 2016 roku powod wruczyl pozwanej celem zapoznania sie w poczatku listopada 2016 roku przed szkola corki, aby pozwana mogla je skonsultowac ze swoim prawnikiem. Pozwana podpisala je w dniu 16 listopada 2016 roku bez przymusu i grozby ze strony powoda w mieszkaniu zajmowanym przez pozwana i corke stron przy ul.(...) w obecnosci powoda, ktorego po umowieniu sie- wpuscila do mieszkania. Pozwany po otrzymaniu tego oswiadczenia mial nadzieje, ze pozwana wyjasni co sie stalo z pieniedzmi lub ze je odda.

Powod nigdy nie uzyskal wiedzy co sie stalo z tymi pieniedzmi. Obecnie pozwana pracuje u P. K. z ktorym dawniej strony wspolpracowaly. W tamtym okresie P. K. nie mial zakladu ani samochodow. Zaklad powoda upadl. Pol roku

po zatrudnieniu pozwanej zakład pana K. zaczął przerabiać duże ilości mięsa. Mieszkanie na (...) zostało zlicytowane. Pozwana mieszka na strzeżonym osiedlu, dziecko stron chodziło do prywatnej szkoły a posiadany samochód B. pozwana sprzedała do spółki (...). Powód znalazł reklamówkę z wyrokami i nakazami zapłaty- odbieranymi przez pozwaną- w biurze , gdy już minęły terminy odwołań.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty złożone do akt:

- oświadczenie z 8.11.2016 r. k.9
- rozrachunki k.10-12
- wezwanie do wykupu weksla z dowodem nadania k.13,14
- weksel k.18
- protokół z 15.03.2017 r. k.40
- wezwania do zapłaty weksla z dowodami doręczeń k.15-16
- oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczenia woli k.56,57,280,281
- zaświadczenie o zameldowaniu k.100
- wydruk z CEiI oDG k.101, 277
- protokół z 27,.03,2017 k.102
- zeznania S. N. k.135,289
- pełnomocnictwo powoda dla pozwanej k.154
- protokół kontroli z udziałem pozwanej jako pełnomocnika k. 155
- oświadczenie księgowej w przedmiocie wyksięgowania faktur- k. 156
- akt małżeństwa stron ze wzmiankami k.159
- umowa najmu mieszkania k.166
- pismo poczty k.168
- korespondencja stron k.169 i n.
- umowa spółki zo.o. K. k.184
- dowody wpłat k.186 i n.
- faktury, dokumenty kontrahentów k. 197 do 260
- potwierdzenia przelewów k. 261-273
- wydruk z KRS k. 278
- postanowienie o umorzeniu postępowania karnego k. 414.

Pisma procesowe stron nie było spóźnione gdyż potrzeba ich składania wynikała z zakresu spornych okoliczności ujawnianych w toku sprawy. Dokumenty jako nośniki informacji wątpliwości nie budziły, z tym że ustalenia wymagało

kto wypisał weksel i w jakich okolicznościach. Zeznania T. K. k.134 jedynie potwierdziły, że między stronami był konflikt, nie wynikały z nich okoliczności podpisywania dokumentów. Dowód z zeznań świadków M. L. i A. J. pominięto wobec wycofania k.425. Dalsze postępowanie zmierzałoby jedynie do przedłużenia postępowania.

Sąd zważył co następuje.

W postępowaniu nakazowym Sąd bada sprawę w granicach zarzutów podniesionych przez pozwanego.

Rozliczenie zadłużenia jest dowodem prywatnym i podlega ocenie jak każdy inny dowód (porównaj: wyrok SN z 15.09.2011, II CSK 712/10). Wysokość zadłużenia wynikała z z podsumowania poszczególnych należności; dokument „rozrachunki” zawiera stosowne wyliczenie matematyczne. W ocenie Sądu pozwana nie zakwestionowała wyliczeń matematycznych skupiając się na kwestiach formalnych.

Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej ponosi powód; jak wskazał SN w wyroku z 7.11.2007 r.(II CSK 293/07):” ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności”. Jednakże powód swoje twierdzenia wykazał. Pozwana gołosłownie zaprzeczała faktowi, że była pełnomocnikiem powoda.

Wierzyciel ma wykazać że dane roszczenie powstało -fakt wypełnienia i podpisania weksła oraz podpisania oświadczenia o uznaniu długu i jej wypłaty obecnie wątpliwości nie budzi. To dłużnik ma wykazać, że podstaw do roszczenia z weksła nie ma, czego pozwana nie wykazała.

Podkreślić należy, że z chwilą wypełnienia weksła sprawa niniejsza „oderwała się” od prawa cywilnego, ciężar dowodu jest rozłożony zgodnie z prawem wekslowym i obciąża pozwaną.

W postępowaniu nakazowym z weksła to pozwana ma wykazać, że dochodzona należność nie istnieje. Pozwana nie wykazała aby kwoty podane w załącznikach do oświadczenia o uznaniu długu były prawidłowo rozliczone zgodnie z umowami. Sąd uznał za niewiarygodną wersję kreowaną przez pozwaną jakoby podpisała weksel i oświadczenie o uznaniu długu pod wpływem groźby. Pozwana ograniczyła się jedynie do formalnych aktów staranności wysyłając oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych swego oświadczenia woli praktycznie dopiero w toku procesu. Gdyby naprawdę obawiała się braku możliwości zamieszkania (a jak naprowadzał powód, miała do dyspozycji mieszkanie brata) to zareagowałaby niezwłocznie po wyprowadzce. Osoba zmuszona do podpisania nieprawdziwego oświadczenia o uznaniu długu na kwotę ponad pół miliona złotych, działająca w obrocie gospodarczym, z pewnością zgłosiłaby sprawę do organów ścigania, czego nie uczyniono. Pozwana także bezpodstawnie zaprzeczała faktycznemu prowadzeniu spraw powoda co wynika z dokumentów przez nią wystawianych.

Biorąc pod uwagę powyższe w oparciu o przepisy 496 kpc oraz art.415 kc, przy uwzględnieniu treści art.101 prawa wekslowego orzeczono jak w sentencji; o odsetkach orzeczono w oparciu o art.359 w zw. z art.481i art.482 kc. O kosztach postanowiono na zasadzie art.98 kpc.